

PEARIPILE COPILĂRIEI

Revista S08 Stîncești * nr. 1 * iulie 2015, serie noua

LECTURA- călătorie prin Universul Cunoașterii

LECTURA

Lectura mi-a fost unul dintre cei mai buni prieteni încă din copilărie. Nu am de gând să întrerup această prietenie.

Astăzi mulți copii preferă să-și petreacă timpul liber în mediul virtual, jocurile lor preferate fiind cele pe calculator. Recunosc, nici eu nu am prea citit în ultima vreme, dar a fost doar un popas pe o insulă în care viața se scurge monoton. Lectura reprezintă modul prin care noi evadăm din realitatea uneori tristă și ajungem în locuri frumoase, pline de mister. Citind, descoperim lumea, ne descoperim pe noi înșine. Ne dăm seama ce persoană se ascunde cu adevărat în noi. Aleodor, Liesel, Hans, Baltasar și atâția eroi mi-au arătat ce înseamnă curajul, voința, dragostea pentru cărți și pentru oameni, m-au învățat că frumusețea vine din interior.

Victor Hugo spunea: „Un scriitor este o lume prinsă într-o persoană”. Acea lume, prin litere și cuvinte, devine o carte. La rândul ei, cartea devine noul nostru prieten, noul nostru consilier. Rolul lecturii este acela de a face din noi oameni mari, de a ne ajuta să depășim obstacolele vieții și de a fi acolo pentru noi, când nimeni nu este.

Cred că omul are nevoie de carte. Are nevoie să-și lase uneori gândurile, sentimentele, viața departe și să se transforme într-un personaj imaginar. Căci cine știe ce negru ar fi sufletul omului dacă nu l-ar lumina lectura?

Vrei să te descoperi? Citește! Vrei ca viața ta să fie doar o rutină plictisitoare, în care să nu găsești pic de culoare? Rămâne alegerea ta. Fă-o folositoare!

FLORINA JUDE, CLASA A VIII-A

CONCURSURI-PROIECTE-ÎMPLINIRI 2014-2015

PROIECTUL „PE ARIPILE CĂRȚILOR”, proiect sprijinit de Fundația Mereu Aproape, în cadrul Campaniei „LĂSAȚI-MĂ SĂ INVĂȚ”

Activități

CITIM, LUMEA O DESCOPERIM (octombrie 2014) s-a desfășurat la Școala Gimnazială Nr. 3 Stîncești și a urmărit: cultivarea unei atitudini pozitive față de limba română și recunoașterea rolului acesteia pentru dezvoltarea personală; stimularea gândirii autonome, reflexive și critice în raport cu diversele mesaje receptate.

Elevii au aflat că, participând la activitățile proiectului **PE ARIPILE CĂRȚILOR**, vor avea ocazia să cunoască puterea cuvintelor, să-și întâlnească eroii, să experimenteze, să-și multiplice experiențele, pentru că, așa cum afirmă Nicolae Manolescu, „A citi înseamnă a învăța. E o formă de experiență sau, mai bine zis, un multiplicator pentru experiențele noastre: căci dacă ne-am mărgini la ceea ce putem trăi sau vedea în jurul nostru într-o viață de om, am fi foarte săraci.” (*Lectura pe înțelesul tuturor*)

Participanții au fost angrenați în găsirea unor răspunsuri care le vor permite să călătorească pe „aripile cărților”(pe parcursul a 10 luni), să descopere bucuria lecturii, să descifreze unele taine, să-nvețe să citească și să-și exprime gândurile într-o manieră elegantă, să fie mai buni decât ceilalți.

Elevele din clasa a VIII-a (Rebeca Bonchiș, Suzana Pasere, Florina Jude, Mirabela Talabur-Horja, Miruna Dumuța și Claudia Bulza) au realizat afișul proiectului și au prezentat colegilor mai mici rezumate ale cărților preferate, le-au vorbit despre farmecul pe care o anumită carte l-a exercitat asupra lor, despre puterea pe care

ți-o dăruiește fiecare carte citită și despre faptul că "Viața este mai frumoasă când citești".

MIHAIL SADOVEANU - 110 ani de la debutul literar și CLASICII NOȘTRI, activități incluse în proiect(decembrie 2014 și ianuarie 2015).

MIHAIL SADOVEANU-110 ani de la debutul literar - La activitate au participat 31 de elevi de la Școala Gimnazială Nr. 3 Stîncești. Pe parcursul a patru săptămâni, elevii au citit câteva texte literare aparținând celui supranumit *Ceahlăul prozei românești*, le-au descifrat sensurile și le-au transmis colegilor impresii despre cele citite, au cules informații despre viața și activitatea scriitorului, au întocmit referate care au surprins chipul lui Sadoveanu și temele prezente în opera sa. Douăzeci și unu de elevi au participat la concursul „Sadoveanu - Suflet, Adevăr, Dăruire” și au făcut dovada cunoașterii a ceea ce înseamnă pentru literatura română acest nume cu rezonanțe ce străbat timpul, se afundă în mit și țâșnește la suprafață pentru a ne înfățișa: scene din viața satului, viața târgurilor de provincie, dorința de evadare ori pagini din istoria Moldovei.

Activitatea s-a desfășurat în localul Școlii Gimnaziale Nr. 3 și s-a finalizat cu un concurs menționat mai sus. Așa cum a fost prevăzut, la sfârșitul activității, participanții au fost recompensați cu câte o carte și o ciocolată(volumele sunt din pachetul de cărți primite și destinate premierii beneficiarilor proiectului).

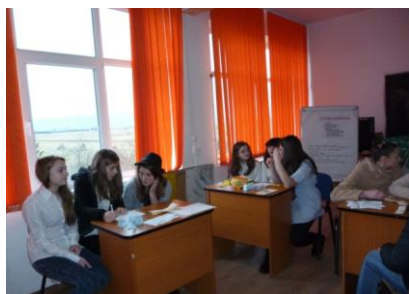
30 ianuarie 2015 a fost o zi în care ne-am reunit la CDI Buntești, pentru a ne aminti că suntem moștenitorii unei comori neprețuite, izvorâte din sângea celor care au explorat frumusețea graiului și

sufletului poporului nostru. Am venit pentru a le dăruii florile gândului curat.

Elevii(29 de elevi de la Stîncești și 6 elevi de la Buntești) au strâns într-un buchet toate florile gândului curat și au venit la CDI Buntești pentru a-și exprima admirația și respectul față de aceia care au devenit modele absolute și puncte de referință în literatura română.

La cea de-a **XI-a ediție a Concursului CLASICII NOȘTRI**, s-a recitat din lirica eminesciană, s-au interpretat fragmente din creațiile caragialiene (dramatizarea schiței „La Poștă”, o secvență din „Două loturi”- încercarea lui Lefter Popescu de a recupera biletele de loterie de la chivuțe), s-a dovedit o bună cunoaștere a unor aspecte din viața și universul operei lui Eminescu, Slavici sau Caragiale.

SĂPTĂMÂNA ȘCOALA ALTFEL

BUCURIA LECTURII (8 aprilie 2015) a făurit punți spre cunoaștere.

Programul de Granturi Books 4Youth, demarat cu sprijinul **Fundației Mereu Aproape**, a îmbogățit școlile din **Cîmpani și Stîncești** cu 2000 de volume, nerăbdătoare să-și deschidă „aripile” pentru cei îndrăzneți, cei însetați de adevăr și frumos.

20 de elevi de la cele două școli și-au dat întâlnire și, după șase luni de călătorie pe apele unduioase ale

mării de cuvinte, au participat la un concurs care, pe lângă întrecerea propriu-zisă, le propunea o petrecere plăcută a două ore.

Activitatea a debutat cu un joc de reconstituire a unui citat despre însemnătatea lecturii. După acesta, trei eleve (gazde) au recitat trei poezii din lirica clasică iar alte două eleve (oaspeți) le-au recomandat colegilor două cărți din lectura recentă.

Pentru a dovedi că sunt capabili ei înșiși să descifreze și să creeze, au fost solicitați - grupați în perechi - să realizeze o compoziție în proză sau în versuri, plecând de la unul din citatele pregătite de doamna profesoară Anca Boldor.

Micile creații au fost evaluate de profesoarele: Anca Boldor, Denisa Lucuța, Angelica Ștef. Efortul și destoinicia elevilor au fost răsplătite cu diplome și cărți.

Această întâlnire a prilejuit cunoașterea altor copii, a altui loc și, cu siguranță, l-a făcut pe fiecare să se privească, cel puțin pentru o clipă, mai atent, l-a sprijinit și condus mai departe, pe drumul cunoașterii de sine.

CONCURSURI ȘI OLIMPIADE

OLIMPIADA LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ

Etapa județeană: Jude Florina-participant

Talabur - Horja Mirabela - mențiune

PROIECTUL NAȚIONAL OLIMPIADELE CUNOAȘTERII

EDIȚIA a X-a, Etapa I, **Faza județeană:**

Florina Jude, Suzana Pasere - premiul I (Limba engleză și Limba și literatura română)

Miruna Dumuța - premiul I(Limba și literatura română)

Mirabela Talabur-Horja - premiul II (Limba și literatura română), premiul I(Limba engleză)

Faza națională:

Florina Jude și Suzana Pasere - premiul III(Limba și literatura română)

Florina Jude - premiul II(Limba engleză)

Suzana Pasere și Mirabela Talabur-Horja-premiul I(Limba engleză)

CONCURSUL ȘCOLAR NAȚIONAL DE COMPETENȚĂ ȘI PERFORMANȚĂ COMPER-COMUNICARE

Limba și literatura română

Etapa I(clasa a VIII- a) - Rebeca Bonchiș, Claudia Bulza, Miruna Dumuța, Florina Jude, Suzana Pasere, Mirabela Talabur-Horja, Raul Teuca - premiul II

CONCURSUL NAȚIONAL "LUCIAN BLAGA-SPIRIT EUROPEAN"

Creație artistică:

Rebeca Bonchiș și Suzana Pasere

Creație literară:

Florina Jude - premiul I ("Stihuitorul"); Mirabela Talabur-Horja- premiul III ("Darurile copacului de suflet")

OLIMPIADA DE LIMBĂ, COMUNICARE ȘI LITERATURĂ ROMÂNĂ „G. CĂLINESCU”

Faza județeană: Talabur-Horja Mirabela

OLIMPIADA UNIVERSUL CUNOAȘTERII PRIN LECTURĂ

Etapa județeană: Florina Jude - premiul III

Talabur-Horja Mirabela - mențiune

EXCURSIA-călătorie prin sufletul țării

PE DRUMURI DE ROMÂNIE

Ce e mai frumos decât să călătorești, să vezi locuri și oameni noi? Nimic. Atunci când prietenii îți sunt alături, aceste momente devin și mai frumoase.

Împreună cu câțiva profesori ai școlii noastre am organizat o excursie până acolo unde apele Dunării albastre udă frontiera de sud-vest a României. Ziua plecării a sosit repede, iar noi, cei 10 elevi, eram pregătiți să pornim spre încă necunoscutul ținut. În autocar am râs, am cântat, ne-am amuzat. Aceasta nu ne-a împiedicat să vedem câmpurile, munții, satele și orașele ce ne așteptau și ne surâdeau. Vremea a ținut cu noi. Una din primele opriri a fost la casa care a aparținut cândva lui Vasile Goldiș, prieten cu Aurel Lazăr, avocat și om politic bihorean, unul dintre cei mai înflăcărați luptători pentru Unire. Am simțit tristețe, văzând că nu toți eroii

acestui neam se bucură de prețuirea cuvenită (casa este neglijată și inscripția de la intrare e aproape invizibilă). Nu departe, la Șiria, inima ne-a tresălit de bucurie. Covorașe din panseluțe și copaci înmuguriți ne invitau să ieșim din microbuz. Aici, chiar dacă nu s-a mai păstrat casa marelui scriitor ardelean, Ioan Slavici, am remarcat interesul comunității pentru păstrarea memoriei acestui demn înaintaș al nostru și am văzut clădirea Teatrului de Vară „Ioan Slavici”. Pe o culme domoală trona o cetate bătrână. Am privit-o, am respirat aerul primăvărat și am pornit spre Lipova. Eram tot în ținutul lui Slavici.

Aici, la Lipova, am intrat să vizităm Catedrala Greco-catolică *Maria Radna*, loc de pelerinaj al credincioșilor din zonă și nu numai. Arhitectura în stil baroc a acestei bazilici ne-a impresionat. Coloanele, vitraliile, statuile (Sfinții Ioachim și Ana), rama de argint care încadrează icoana făcătoare de minuni (operă de artă unică în această parte a Europei), dau acestui loc o măreție aparte.

După un popas la Lugoj, unde am mâncat (ești mai înfometat în excursie decât oriunde), am oprit la Săvârșin, reședința de vară a Regalității. Nu a mai trecut mult și am ajuns la mult așteptata Cascadă Bigăr. Ne-am făcut poze, desigur, și am urcat mai sus, până la o grotă. Căderile de apă erau încântătoare. O reușită, zic eu, dat fiind faptul că mi-e frică de înălțimi.

Prima zi se apropia de sfârșit și am ajuns la pensiunea unde am fost cazați. Nu puteam rata puțină distracție, așa că am reușit să rămânem treze (cele patru fete) până la miezul nopții.

A doua zi, am reînceput călătoria. Am vizitat Cascada Șușara, unde, din cauza lipsei de experiență, la traversarea unui pârâu, am călcat pe un buștean și mi-a alunecat piciorul în apă. Nimic grav, o amintire de neuitat. Am văzut și gura unei galerii de mină romană, flori galbene și mov ce înveseleau cărarea de o parte și de alta. Era o dimineață de primăvară, când soarele ploua razele sale peste noi și pădurea reînvia.

Am lăsat în urmă aerul răcoros și am pornit spre malurile Danubiului, acolo unde fluviul își împarte cu dărnicie apele, o parte românilor, cealaltă parte sârbilor. Am ajuns la granița dintre România și Serbia. Ne-am plimbat cu barca pe Dunăre (Cazanele Dunării sunt un spectacol măreț, aici, pe partea românească înflorește laleaua), am văzut chipul lui Decebal, sculptat în peretele de stâncă, și am urmărit cu privirea plimbarea barjelor. M-a încântat pe deplin! Știam că țara noastră are niște locuri superbe, acum pot să vorbesc cu mândrie despre ele.

În ziua a treia, grupul a decis să intre și la Muzeul Hidrocentralei Porțile de Fier. Ghidul nostru ne-a

prezentat importanța sa și o istorie frumoasă a pamântului înghițit de ape. Cu soarele alături am pornit spre casă. Am vizitat *Parcul Arheologic Drobeta* și, mulțumită explicațiilor arheologului ce ne-a fost ghid, am făcut o incursiune în vremurile în care romanii construiseră aici un castru.

Mi-a plăcut foarte mult această excursie. Mi s-a confirmat încă odată că țara în care trăiesc este minunată. M-a uimit... Aș recomanda tuturor să viziteze mai întâi locurile din țara lor și abia după aceea ale altora. Pentru mine, atât România, cât și românii, vor rămâne în sufletul meu oriunde m-aș afla.

FLORINA JUDE, CLASA A VIII-A

CREAȚII, CREATORI, NARATORI, CITITORI

CREAȚIA ESTE O CĂUTARE CE IMPLICĂ PROFUNDE TRĂIRI SUFLETEȘTI

Putem oare vorbi despre creație fără a menționa creatorul? Putem înțelege cu adevărat o creație fără a-i cunoaște creatorul? Niciodată nu vor putea exista una fără cealaltă.

Făurirea unei opere necesită timp îndelungat, implică profunde trăiri sufletești și toată atenția artistului. Pentru a crea trebuie să cauți, să nu renunți, să-ți dezvălui ție misterele vieții și, din dragoste pentru omenire, să transmiți mai departe ceea ce ai descoperit.

O creație desăvârșită necesită zile întregi de meditație, zeci de file scrise din nou și din nou. Acestea le-am aflat citind pagini de proză memorialistică, scrieri ce mi-au dezvăluit că scriitorul Ion Luca Caragiale rescria de zeci de ori un text, până când îl considera demn de citit. Creația sa a fost citită de câteva generații, a trecut și va trece prin mâinile criticilor literari care, în cea mai mare parte, o admiră și o elogiază.

Orice mare artist are ca sursă de inspirație universul, lumea pe care o descoperă cu uimire și admirație. În operele lui Eminescu regăsim frumusețea naturii și dragostea adevărată, pură, istoria, viața, copilăria, meditația asupra timpului, iar Caragiale ne farmecă și ne luminează înfățișându-ne scene din viața de zi cu zi, satirizând anumite obiceiuri, pentru că principiul său călăuzitor este: "Ridendo castigat mores". Înaintea acestora s-au născut operele populare, călăuză și filon de aur pentru scriitori, pentru toți iubitorii de frumos, toți cei care simt cu intensitate deosebită creația divină.

Pentru ca noi, cititorii, să putem pătrunde înțelesul unei astfel de creații trebuie „să învățăm să ascultăm cărțile”(așa își sfătuia discipolul, pe *Anibalector*, personajul din romanul „Cititorul din peșteră” de Rui Zink). Atunci vom înțelege că o creație implică profunde trăiri sufletești.

MIRABELA TALABUR-HORJA, CLASA A VIII-A

DARURILE COPACULUI DE SUFLET

Se apropie amiaza. Cerul albastru al verii este împânzit de nori. Căldura înăbușitoare a soarelui ce clocotește cuprinde întreaga fire. Umbra norilor grei se lasă încet peste pădurea bătrână de la marginea satului. În inima ei gorunul secular veghează cu înțelepciune asupra necuvântătoarelor. Brațele-i puternice și ochii de vultur nu lasă nimic neobservat. Puterea și experiența și-a câștigat-o de-a lungul veacului pe care îl poartă cu demnitate trunchiul puternic. A văzut chipul hidos al războiului și un obuz era să-l secere, a văzut chipuri subțiate de foamete și chipuri înveselite de speranță. Pacea l-a ajutat să înflorească, să se înalțe și să-i cânte cerului senin. Darurile cerului le-a trimis mai departe și astăzi tronează peste pădurea de stejari.

Acest copac falnic a fost alături de mine încă din copilărie. Coroana sa bogată mi-a adăpostit trupul firav de copil în timpul ploilor năprasnice de vară. Am crescut și ne-am format împreună. M-a fermecat cu nenumărate povești cerești. În clipele de revoltă, confuzie sau melancolie mi-a fost confesor și călăuză. Atunci, când eram tristă, trilul păsărilor și foșnetul frunzelor, în veșminte verzi sau aurii, mi-au readus zâmbetul și împăcarea. Acum, când mă aflu sub cupola sa, ca și atunci,... *îmi pare că stropi de liniște îmi curg prin vine*. Niciodată nu m-a respins, prieten fidel și tăcut, și-a deschis brațele-i cu iubire și mi-a țesut o punte către nemărginit.

Gorunul mi-a dăruit atâta pace. Plin de curaj, demnitate, înțelepciune, el mi-a fost alături și mi-a ascultat toate păsurile, *dezmierdându-mă cu frunza-i jucăușă*. Astăzi îi mulțumesc și-i transmit cântecul meu. Mă întorc la zilele fericite, lipsite de griji și pline de candoare, culeg din florile gândului cea mai suavă floare, o cultiv și îmi doresc să se transforme într-o strălucitoare stea, într-un univers în care *corola de minuni a lumii* va presăra praf de stele pe cărarea pe care mă voi îndrepta.

MIRABELA TALABUR-HORJA, CLASA A VIII-A

STIHUITORUL

Oricine poate scrie? Poate, dar nu oricine are puterea de a realiza o operă, de a merge pe urma unui vis și de a-l transpune în realitate. Un creator aspiră spre înalt, caută Absolutul.

El strânge în opera sa lacrimi, „lacrimile celor ce ar fi voit așa de mult să plângă și n-au putut”. El, stihuitorul, lasă magia să-nvăluie cititorul.

Astfel gândea Mihai în timp ce norii pufoși pluteau leneși pe cerul azuriu. Căutase prin biblioteca din camera bunicului o carte și, scotocind printr-un vraf de volume, a descoperit numele celui pentru care „veșnicia s-a născut la sat”. Azi s-a transformat în veșnicie, pentru că găsea cu cale „să tălmăcească”, știind că „Numai astfel stihul are teme / Să se-mplinească și să fie floare”.

Băiatul cu părul ca abanosul și ochii adânci aruncă foaia, o ia de la capăt, nu reușește. Repetă. Micul creator lasă cuvintele să curgă: *Stihuitorii remodelează lumea prin mijloace artistice. Un copac poate fi un străjer, soarele poate fi regele oceanului scăldat în lumină, păsările pot fi orchestra pământului. Viețuitoarele pot lua forme și chipuri nemaîntâlnite, oamenii pot să pășească prin lumi nebănuite. Munții și mările pot alcătui un trup celui care vrea să se îndepărteze de o existență fragilă, să urce spre soare, spre stele, încălecând unicornul, să fie ca ele, să cucerească nemărginirea. Acești magicieni ai cuvintelor pătrund adânc în misterul universului, dar nu-l destăinuie. Îl sporesc... îl scot la lumină căci ea, lumina, „pe măsură ce biruie adâncește și sporește umbra din jurul ei”.*

Pe fila netedă dansau literele ca undele unei ape în razele soarelui de mai. Stihuri răzlețe cresc din file cu netede fețe și desenează pe cerul de cenușă o masivă ușă. Cu emoție se-ndeamnă să o urnescă și descoperă o inscripție nelumească. Mihai o va deschide și va căuta a tălmăci și el în limba sa.

Tânărul creator știa că o creație te poate schimba. Ea avea forța de a te purta spre lumi noi, cum puțini își vor imagina. Tot ea, creația nemuritoare, îți strânge cu atâta putere sufletul încât uiți să respiri, plângi sau râzi... te transformi, devii un om mai bun.

FLORINA JUDE, CLASA A VIII-A

CIUMA

Albert Camus

Scriitorul Albert Camus este câștigător al premiului Nobel pentru literatură. I s-a acordat această distincție în anul 1957. „Ciuma” este un roman captivant, o carte care te face să meditezi la tot ceea ce înseamnă viața.

Primele pagini conțin descrierea Oranului. Pe măsură ce înaintezi în lumea acestei cărți descoperi surprins apariția primului șobolan, a celui de-al doilea... și privești mirat miile de rozătoare ce invadează orașul.

Personajele își fac intrarea unul câte unul, ca într-o piesă de teatru. Întâi apare doctorul Bernard Rieux, personajul principal, soția acestuia, bătrânul portar Michael, mama doctorului Rieux, ziaristul Rambert, prins în capcana ciumei, Tarrou, părintele Paneloux, funcționarul Grand și Cottard.

După invazia șobolanilor, bătrânul Michael se îmbolnăvește și moare. Mai mulți oameni manifestă aceleași simptome ca Michael și mor. Rieux constată că este vorba de ciumă și, după mai multe insistențe ale acestuia, autoritățile declară carantină și închid orașul. Fiecare personaj luptă împotriva ciumei în felul său, unii o acceptă, alții se luptă cu ea din toate forțele.

După câteva luni de la exil, oamenii încep să conștientizeze că boala nu va dispărea, iar în oraș încep o serie de transformări ce vor schimba radical comunitatea. Moartea este mai prezentă decât imaginea celor dragi aflați undeva în spatele zidurilor orașului. Izolarea își spune cuvântul.

Deși Rieux, alături de alți medici luptă din răputeri împotriva maladiei, aceasta ucide mii de oameni nevinovați și le schimbă destinul altor zeci de mii.

Doctorul Rieux și Tarrou devin buni prieteni. Aceștia împart lupta împotriva ciumei, oboseala pe care le-o provoacă această bătălie nesfârșită.

Finalul cărții reprezintă o adevărată lecție, o lecție despre viață și moarte, despre prietenie și despre solidaritate.

Lectura romanului „Cioma” mi-a făcut plăcere. Nu am citit această carte pentru că am fost obligată, am citit-o pentru că îmi doream să o fac. După părerea mea, „Cioma” este una dintre acele cărți care te fac să meditezi, o carte care îți influențează gândirea și care te învață ce înseamnă umanitatea.

MIRABELA TALABUR-HORJA, CLASA A VIII-A

IDIOTUL

de F. M. Dostoievski

Reîntoarcerea la clasici e de multe ori o gură de aer proaspăt. Vânam trenduri și curente noi, uitând să ne întoarcem puțin privirea spre clasici. Și totuși... am zărit un titlu ce mi-a atras atenția.

E dificil să încerci să rezumi „Idiotul” în câteva fraze, pentru că Dostoievski prezintă până în cel mai mic detaliu fiecare personaj, aducându-l în centrul atenției pentru puțin timp, deși rolul său va fi neînsemnat sau constituie o simplă apariție episodică.

Idiotul este de fapt un prinț, *Lev Nikolaevici Mîșkin*, care revine în Rusia după mulți ani de tratament în Elveția. Rupt de aristocrația rusă din secolul al XIX-lea, Mîșkin vede totul într-un mod absolut inocent. Nici chiar moștenirea pe care o primește nu-i schimbă stilul de viață. Prințul pare îndrăgostit de două femei: Nastasia Filippovna, o femeie admirată pentru frumusețea sa, și Aglaia Ivanova, o adolescentă de familie bună, de o frumusețe scilpitoare, cu un temperament dificil și egoist.

Chiar dacă este văzut de unele personaje ca un idiot, prințul se dovedește a fi, uneori, un fin observator al ființei umane. Acest tânăr îi așază pe toți mai presus de propriile nevoi și este dispus să ofere iertare chiar și acolo unde unii ar spune că nu este cazul. Mîșkin rămâne un personaj naiv care crede că toți au gânduri la fel de pure ca ale sale și că înalta societate se rezumă la dialoguri filozofice. Pare un copil mare, un gânditor, un om înzestrat cu harul iertării. Complexitatea personajului pune în evidență talentul de scriitor al lui Dostoievski.

În opinia mea, cartea „Idiotul” de F. M. Dostoievski merită citită, chiar dacă tinzi să fii descurajat de grosimea ei. Vei găsi personaje complexe care sunt parte a unei desfășurări continue care îți dă voie cu greu să lași cartea din mână. O recomand! Vă spun din toată inima: **cititi-o!**

FLORINA JUDE, CLASA A VIII-A

POVESTEA FĂRĂ SFÂRȘIT

de Michael Ende

Cum deschideți cartea, veți face cunoștință cu un băiat grăsunel, de vreo 10-11 ani, **Bastian Balthasar Bux**. Acesta intră brusc în anticariatul domnului **Karl Konrad Koreander**, pentru a evita glumele acide ale unor colegi de școală.

Bastian pare un băiat trist și frustrat, mama lui murise iar relația cu tatăl său nu era una tocmai fericită. Domnul Koreander, în momentul în care Baltazar dă buzna în anticariat, citea o carte care atrăsese ca un magnet privirile băiatului. Când domnul Koreander trece într-o încăpere alăturată, pentru a vorbi la telefon, Bastian înșfacă acea carte și fuge cât poate de repede înspre școală. Aici se adăpostește în pod și începe să citească „Povestea fără sfârșit”. Observă că paginile erau scrise în două culori, lucru deloc obișnuit.

Orele trec... Bastian află că **împărăția Fantazia** este în pericol de distrugere, că aceea care domnește peste tot, **Crăiasa Copilă**, are un soi de boală, dar nimeni nu putea ști ce anume. La Crăiasa Copilă vin supuși din toate colțurile împărăției pentru a-și oferi sprijinul. Pericolul instalării Nimicului plana peste tot. Se ia o decizie. Misiunea căutării soluției pentru salvarea aceluia ținut i se încredințează unui băiat, **Atreiu**. Acesta urma să descopere o ieșire miraculoasă din dezastrul produs în Fantazia, împiedicând extinderea *Nimicului*.

Atreiu pornește într-un fel de călătorie inițiativă, avându-l și pe **Auryn** cu el (însemnul Crăiesei Copilă, dăruit chiar de ea băiatului). Eroul nostru trece prin multe peripeții, ca să afle un răspuns. Bastian trăiește, în același timp, cu sufletul la gură, emoțiile prin care trece și Atreiu. La un moment dat... situația se schimbă în mod neprevăzut. Atreiu ajunge, la sfârșitul misiunii sale, la Crăiasa Copilă, și aceasta îi spune care e problema: are nevoie de un **nume nou**. Doar că... cel care trebuie să o strige pe nume este din afara Fantaziei. Bastian se macină de neputință, pentru că el, născocitor de povești și inventiv din fire, avea deja un nume nou pentru Crăiasa Copilă, dar nu știa cum să procedeze. În cele din urmă Bastian citește, în cartea în care se vorbește chiar despre el, ce era indicat să facă... Se schimbă personajul principal. Bastian o cheamă pe Crăiasa Copilă cu noul ei nume și...

Mai departe vă las să descoperiți singuri ce se întâmplă. Această carte este captivantă. Misterul pe care îl emană vă va cuceri. Pot spune că am simțit totul împreună cu Atreiu și Bastian, am fost prezentă la toate

încurcăturile și bucuriile lor. Am trăit ceva miraculos odată cu lectura acestei povești fascinante. Odată intrat în lumea Fantaziei e foarte greu să te desparți de ea, e un tărâm pe care orice copil și-l dorește, un tărâm care trebuie explorat!

ȚARA COPILĂRIEI

Copilăria este lumea mirifică din care lipsește tristețea. Aici, în Țara Copilăriei, micuțelor ființe li se citește mereu pe fețe veselia, iar grijile îi ocolesc cu încăpățânare. În acest tărâm al fanteziei, buzele știu doar să râdă, iar sufletele zboară precum fluturii suavi în lumina caldă a soarelui de primăvară. Inocența este asemenea gingășiei prin care florile gustă din splendoarea vieții.

Numele Copilăriei este legat de cel mai frumos lucru pe care îl are orice om de pe această planetă: mama. Zâmbetul ei cald m-a întâmpinat de la primele secunde de viață. Glasu-i cel liniștit mi-a șoptit povești seară de seară și mi-a deschis drumul spre calea viselor frumoase. Chipul ei luminos mi-a călăuzit pașii pe tot parcursul copilăriei. Pentru copilăria mea, mama a fost pentru mine exact ce înseamnă razele soarelui pentru petalele unei flori: viață și speranță.

Dacă alipesc cuvântului „copilărie” termenul „bunătate”, în fața ochilor minții, precum o icoană, îmi apare blânda imagine a bunicii. Zilele însorite de vară petrecute cu ea, mirosul teiului din fața casei, sunt imagini vii care îmi bucură memoria. Grija cu care m-a crescut atunci când stăteam la ea mi s-a întipărit în minte. La fel și mirosul prăjiturilor ei.

Copilăria nu ar fi completă fără primii ani din viața de elev, perioada în care învățătoarea se străduia din răputeri să ne îndrume în dezlegarea tainelor alfabetului. Școala rămâne un capitol special din lumea copilăriei mele, o etapă plină de bucurii și împliniri.

Copilăria va rămâne mereu proaspătă în memoria mea și va fi în permanență un reper despre ceea ce înseamnă fericirea. Atâta timp cât voi avea în suflet o bucățică din copilăria mea, cred că îmi voi putea păstra un zâmbet pe față, indiferent care vor fi încercările la care mă va supune viața.

FLORINA JUDE, CLASA A VIII-A

DASCĂLILOR NOȘTRI,

CU DRAGOSTE

„Educația nu înseamnă să umpli o găleată, ci să aprinzi o scânteie.”

William Yeats

Trecut-au anii... Peste câteva luni voi merge la liceu, însă și acum mă cuprinde un fior când îmi amintesc de prima mea zi de școală, de învățătoarea care mi-a îndrumat pașii spre cunoaștere, spre bucurie.

Pe doamna învățătoare **Totorean Floarea** o cunosc încă de la grădiniță, însă abia în clasa I am aflat cine este cu adevărat. Am cunoscut-o și am început să o iubesc ca pe o a doua mamă. Îmi amintesc cu drag cum îmi lua mâna în mâna dumneaei și mă învăța să scriu, cum mă privea cu răbdare și dragoste, chiar și atunci când greșeam. Zi de zi, săptămână de săptămână, ajungeam să o îndrăgesc și să o respect din ce în ce mai mult.

Doamna învățătoare nu a fost pentru mine un simplu dascăl, aceea care m-a învățat să scriu și să citesc, ci a fost mult mai mult. Doamna Totorean a fost aceea care m-a inițiat în tainele scrisului, cititului și socotitului, omul care a început să mă formeze.

Țin minte cât de mult am plâns când am aflat că nu va fi alături de mine și în clasa a IV- a. Simțeam că o parte din mine va dispărea odată cu despărțirea de doamna învățătoare. Acum, când o văd pe holul școlii înconjurată de zeci de copilași, îmi amintesc cum eram eu și cât de mult o iubeam pe doamna învățătoare.

Doamna Totorean a fost, este și va fi o persoană importantă pentru mine, pentru că așa cum o FLOARE dăruiește lumii parfumul și delicatetea, bucurându-ne inima cu minunatele-i culori, așa mi-a oferit cele mai frumoase daruri buna mea învățătoare.

MIRABELA TALABUR-HORJA, CLASA A VIII-A

„Profesorii îți deschid ușa. De intrat trebuie să intri singur.”

William Yeats

Cred că de prea puține ori îi prețuim pe cei din jur, după importanța pe care o reprezintă în viețile noastre. Pentru aceasta doresc să dezvolt câteva dintre lucrurile pe care le-am învățat de la profesorul meu de matematică din Stîncești. Vreau să scriu despre asta, pentru că abia după absolvirea clasei a VIII-a mi-am dat seama ce a însemnat cu adevărat acela care ne-a descifrat tainele matematicii și ne-a introdus în lumea magică a numerelor.

Toate muștrările, îndemnurile, învățăturile domnului profesor de matematică m-au ajutat să văd cum trebuie să trăiesc, să gândesc și să acționez. Bunul nostru profesor ne-a arătat tuturor că ne dorește binele și a încercat mereu să ne stimuleze. Nu toți l-au ascultat, când ne îndruma spre a învăța din greu, pentru că efortul nu era pe placul oricui. Pe atunci nu conștientizam că dorea să ne fortificăm mintea, să muncim ca să ne făurim o viață frumoasă. Nu era vorba de muncă silită, ci de muncă făcută din plăcere, o muncă ale cărei roade ar fi fost dulci.

Ni se spunea mereu să fim sârguincioși, pentru că într-o zi ne vom descoperi pasiunea. Pentru a o găsi trebuie însă a gusta câte o părticică din varii domenii și astfel vom obține cheia spre un viitor prosper. Oare de ce ne aruncăm toți în vâltoarea de mizerii ale lumii? Cred că răspunsul cel mai corect e: pentru că nu gândim înainte să acționăm. În ziua de azi aproape totul se rezumă la petreceri, senzații tari, ieșiri cu prietenii, dar toate acestea ce sunt, dacă nu plăceri trecătoare? Am uitat toți ce înseamnă cu adevărat A TRĂI? Chiar dacă indirect, domnul profesor ne atrăgea atenția asupra acestor lucruri de foarte multe ori. Cartea, adică învățătura, ne deschide porțile spre cunoașterea lumii. A trăi înseamnă a căuta răspunsuri, a cerceta lumea cu atenție, a-ți împărtăși gândurile, a te aventura în universul cunoașterii, a împărtăși bunătate și bucurie. Trebuie

să învățăm, deoarece numai așa înaintăm spre un viitor mai bun și nu spre autodistrugere. Acestea le-am înțeles de la profesorii mei, printre ei aflându-se la loc de cinste profesorul meu cu nume de sfânt și cu frumusețea morală a unui apostol.

Îi mulțumesc domnului profesor de matematică, **Augustin Pirte**, pentru că mi-a deschis ochii și acum pot să văd mai limpede realitatea, să privesc lucrurile în felul acesta. Îmi pare rău că în cei patru ani nu am apreciat îndeajuns efortul său de a ne deștepta, de a ne forma ca oameni. Dar azi înțeleg mai mult, și exigența, ținuta demnă și cuvintele rostite mi-au rămas întipărite în minte și pot să meditez îndelung la toate.

Mulțumesc, domnule profesor, vă mulțumesc pentru toate încurajările, muștrările, sfaturile și lucrurile frumoase pe care mi le-ați dat de-a lungul celor patru ani!

PAULA TURLE, CLASA A IX-A, COLEGIUL NAȚIONAL „SAMUIL VULCAN” BEIUȘ

Întregul colectiv de redacție le mulțumește celor doi dascăli, oameni ai școlii de o viață, timp care le-a facilitat trecerea de la un secol la celălalt, o privire de ansamblu asupra evoluției școlii românești. De-a lungul acestor ani nu au lăsat să se strecoare descurajarea și deziluzia în momentele de cumpănă, ci, cu tact, au ales soluția corectă, au favorizat aprinderea scânteii și au întreținut flacăra cunoașterii.

Fideli unui crez, acela de a fi modele pentru discipolii lor („Amintește-ți că înainte de a îndrăzni să începi formarea unui om trebuie să găsești în tine exemplul pe care vrei să-l dai” J. J. Rousseau), dascălii și colegii noștri vor rămâne în inimile noastre. Sperăm să ne fie alături din când în când, chiar după retragerea la pensie. Îi așteptăm cu drag, pentru că mai avem de învățat pentru a face față exigențelor viitorului.

Călătorie prin Europa

SUEDIA

Suedia (suedeză *Sverige*) sau **Regatul Suediei** (*Konungariket Sverige*) este un stat în Europa de Nord, situat în partea estică a peninsulei Scandinave, la țărmurile Mării Baltice (Golful Botnic). Cuprinde și numeroase insule din Marea Baltică (Gotland, Öland ș.a.). Are frontiera comună cu Norvegia la nord-vest (1619 km lungime), Finlanda (586 km) la nord-est, Marea Nordului împreună cu strâmtorile daneze la sud-vest și Marea Baltică la est. Are o suprafață de 449.964 km². Capitala Stockholm este cel mai mare oraș din Suedia; orașul a fost fondat în anul 1252.

În Suedia, majoritatea sărbătorilor se serbează în ajun (de exemplu, festivitățile de Crăciun au loc pe 24 decembrie, ziua de 25 decembrie fiind mult mai liniștită). Pe lângă sărbătorile creștine tradiționale precum Crăciunul (*Jul*) și Paștele (*Påsk*), sărbători importante sunt și Sf. Lucia (13 decembrie), și Valborg (30 aprilie). Tradițiile creștine sunt împletite cu cele păgâne, de exemplu, cu ocazia Valborgului, comemorarea principală nu este a sfântului proto-creștin, ci a primăverii de-abia începute, sărbătoarea fiind bazată pe aprinderea de focuri uriașe în jurul cărora se strâng comunități întregi. Cea mai importantă sărbătoare rămâne solstițiul de vară (*Midsommar*), serbată în prima sâmbătă după 20 iunie sub forma unor foarte mari serbări câmpenești. Alte sărbători civile importante sunt Ziua Regelui (care, pe durata domniei lui Carl XVI Gustaf coincide cu Valborg) și 1 Mai, când partidele de stânga (SAP și Vansterpartiet) și sindicatele organizează parade, mitinguri și festivități.

Sărbătoarea națională, 6 iunie (întronarea regelui Gustav Vasa în 1523), este declarată zi liberă doar din 2005. Cu ocazia sărbătorilor naționale, toate instituțiile arborează steagul, cetățenii fiind și ei încurajați să facă același lucru (o mare parte a cetățenilor arborează steaguri în curți și la ferestrele apartamentelor).

În **Stockholm** putem admira:

Orașul vechi

Malmö este unul dintre centrele comerciale importante ale Suediei, un oraș cosmopolit, multicultural. Cei peste 265.000 de locuitori provin din 164 de țări.

În ultimii ani, *Malmö* a fost asociat cu *Turning Torso*, un zgârie - nori de 190 de metri, cea mai înaltă clădire din oraș și a doua cea mai înaltă clădire rezidențială din Europa. Impresionează atât prin înălțime, dar mai înainte de toate, prin forma sa întoarsă, de jos în sus, cu 90 de grade.

Formațiunea monumentală de pietre, denumită **Ales Stones**, reprezintă un monument megalitic colosal format din 59 de bolovani de mari dimensiuni, așezați sub forma unei nave.

Ales Stones se află la periferia satului Kaseberga, sudul Suediei. Potrivit folclorului scandinav, legendarul Olav Trygvason, șef al vikingilor, a fost îngropat acolo cu nava sa. Aceasta este, prin urmare, una dintre cele mai

vii urme ale perioadei mistice a epocii fierului în nord.

Situat pe coasta vestică a Suediei, **Göteborg** atrage prin întinderile mari de ape, prin spațiile largi și clădirile bine întreținute, multe dintre ele din secolele XVIII-XIX.

Göteborg are multe **parcuri și rezervații naturale**, cu mărimi de la câteva zeci de metri la câteva sute de hectare. Unul dintre cele mai mari, ușor accesibile și interesante este Slottsskogen, situat aproape de centrul orașului.

Personalități:

Alfred Nobel (n. 21 octombrie 1833, Stockholm - d. 10 decembrie 1896, San Remo, în Italia); pronunție [*al-fred no-bel*]) a fost un chimist, inventator și om de afaceri suedez. Printre altele, el a inventat dinamita și a întemeiat fundația ce oferă anual faimoasele Premii Nobel pentru pace, medicină, chimie, fizică, științele economice și literatură.

J. Jakob Berzelius (1779-1848), unul dintre fondatorii chimiei moderne.

Anders Celsius (1701-1744), chimist și inginer, scala de temperatură îi poartă numele.

Actrițele **Ingrid Bergman** și **Greta Garbo**, membrii formațiilor **ABBA**, **Roxette** și **Ace of Base**.

Ingrid Bergman

Greta Garbo

PROVERB: " O viață fără dragoste este ca un an fără primăvară."

REBECA BONCHIȘ și SUZANA PASERE, CLASA A VIII-A

GÂNDURI DE ABSOLVENT

La școală! Școlăriță, elevă, viitoare liceeană. Am fost întrebată mereu dacă îmi place școala. Încercam să răspund și să-mi răspund. Cred că poți găsi mereu ceva interesant în acest loc, unde se descoperă pas cu pas lumea literelor, lumea cuvintelor, culorile curcubeului, miracolul corpului uman, legile fizicii, teoremele, misterele oceanelor, farmecul poveștilor și poți să atingi coamele dealurilor sau vârful muntelui, călăuzit cu răbdare și pricepere de cei care îți sunt mereu alături.

La intrarea în clasa a V-a, mă întrebam cum va fi mai departe și acum am ajuns, parcă foarte repede, la momentul absolvirii. Drumul nu a fost greu, pentru că mi-au fost alături profesorii și colegii. Au fost zile însorite, dar și mohorâte, am râs sau am fost întristată, am învățat să prețuiesc bunătatea și modestia, am căutat să înțeleg ce se întâmplă în jurul meu și cu mine. Nu m-am oprit, voi continua. Azi, sunt mândră că am reușit să străbat o parte din drum, să învăț multe lucruri, să descopăr lumea.

Îmi va fi dor de toate clipele trecute și de cele petrecute la Stîncești, de colegii mei și de profesorii cărora le mulțumesc pentru absolut tot.

CLAUDIA BULZA, CLASA A VIII-A

Au trecut opt ani, ani în care am fost îndrumați spre cunoaștere de către oameni înzestrați cu răbdare și pricepere. Școala în care am învățat are ferestre mari, săli de clasă luminoase și este mereu plină de glasurile copiilor.

Parcă doar ieri pășeam cu sfială în clasa a V-a. Aveam emoții, dar le-am învins. Am descoperit că matematica este știința cu aer de magie, limba română este limba în care sunt scrise poeziile lui Eminescu, creații care prind viață în sufletele elevilor, istoria este trecutul plin de bătălii, plin de viteji care s-au jertfit pentru acest pământ, la geografie am călătorit pe meridianele lumii și am fost călăuziți fără teamă prin furtunile iscate pe mările și oceanele Planetei Albastre.

Mă gândesc la viața de liceu. Ne despărțim și o ia fiecare pe drumul său, urmărindu-și visurile...

Peste ani, când alba iarnă va veni, ne vom aminti că aici am fost cândva copii.

MIRUNA DUMUȚA, CLASA A VIII-A

Comitetul de redacție

Profesori coordonatori:

Dir. Mirela Corbu

Denisa Lucuța

Angelica Ștef

Colaboratori: Rebeca Bonchiș, Claudia Bulza, Miruna Dumuța, Florina -Ioana Jude, Suzana Pasere, Mirabela- Florina Talabur -Horja, Paula Turle

Redacția: Stîncești, nr 53, cod 417 124, jud. Bihor

e-mail: s08stancesti@yahoo.com

ISSN 2457-6239

ISSN-L 2457-6239

